

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2026

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Β΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων ἱερομαρτύρων (δ΄ αἰ.).
Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι-Ϡ

A λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α A λλη λϠ ι α **A**

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α **A**

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

A λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α A λλη λϠ ι α **A**

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α **A**

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

A λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α A λλη λϠ ι α **A**

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α **A**

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

A λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α A λλη λϠ ι α **A**

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α **A**

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι-Θ

Αποστολοι Μαρτυρες και Προφηηται
Ιεραρχαι Οσι οι και Δικαιοι
οικαλωσ τον
αγωνα τελεεσαντες
και την πιστιν τηρηη
σαντες
παρησιαν εχοντες προς τον Σωτηηηη
ρα
υπερημων αυτον
ωσ αγαθον ικε
τευσαατε
σωθηναι δε ομεθα τα ψυχα
αα
ημων

Δόξα. Νεκρώσιμον

Μνησθητι Κυριε
ωσ αγαθος των δευλων
σα
και οσα εν βιωη μαρτον
συγχωρησον
δεις γαρ
αναμαρτητος
ειμησυοδυ
να
αμενος
και τοις μεταστασι
δεναι την
ανα
παυσιν

Και νυν. Θεοτοκίον

Μητηρ
αγιια
ητα
αφραστει
φω
τος
αγγελικοις
σευ
μνοισι
τιμω
ων
τες
ευ

σε βως με γα λυ υ νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Εἶτα, εἰς τὴν ἀ' Στιχολογίαν φάλλομεν Καθίσματα Μαρτυρικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἔχον, μετὰ καὶ τοῦ Θεοτοκίου.

Καθίσματα. Μαρτυρικά.

Ἔχος π' Κε ρ

Κυριε τοποτηριον τσ παθς σσ οι

Αθλοφοροι σσ ζηλωσαντες κατελιπον την

τσ βιις τεροπνοτη τα και γεγονασι των Αγγε

λων συμμετοχοι αυτων ταις παρακλησεσι πα

ρασχεταις ψυχαις ημων ιλασμον αμαρτιων και το

μεγαελεεος

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός εν τοις Αγι οις Αυ τσ

Τα θαυματα των Αγιων σσ Μαρτυρων τει

χος ακαταμαχητον ημιν δωρησαμενος Χριστε ο

Θεος ταις αυτων ικεσι ιαις ββ λας εθνων

δι ασκεδασον της βασιλειας τα σκηπτρα κραται

ωσον^{u q} ως μο νος α γα θο ος και φι λαν θρω ω πος

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ,^{v' 22} ε θαν μα στω σεν ο

Κυ ρι ος^{u q}

Δ ι ω γ μος και κιν δυ νος υ πε ρι δοντες^{u q} και τυ

ραν των τα θρα ση μη πτο η θε εν τες^{v' 22} παρ ρη σι α τον

Χρι στο ον α νε κη ρυτ τον^{u q} και βα σα νων αι κι

σμος^{v' 22} υ πο μει ναντες στε ρως^{v' 22} ει δω λων πλα α νην κα

θει λον^{u q} και κρα τος τσ Δι α βο ο λθ οι Α θλο φο

ροι σα φως νι κη σα αν τες^{u q}

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἦχος λ^{η} π^{η} $\kappa\epsilon\phi$

Γ ι νω σκεις ο θε ος η μων^{v' 22} ο τι εν α μαρ

τι αις γε γεν νη με θα^{u q} δι ο σε ι κε τευ ο

μεν^{v' 22} τος με τα σταν τας εξ η μων α να παυ σον^{u q} πα

ρο ρων ως α γα θος τα πλημ με λη μα τα^{v' 22} α ως

αν θρω ποι και θνη τοι εν βι ω ε πρα ξαν^{u q} πρε σβει αις

της Θεοτοκοκμοονεφιλανθρωωπε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α΄.

Χαι ρε Πυλη Κυριου ηαδιο δευτος
χαι ρε τειχοςκαισκεεπητωνπροστροχωντωνεις Σε
χαι ρε αχειμαστελιμηνκαιαπειρογαμεη
τεκουσαενσαρκιτονποιητηνσουκαιθεον
προσβευουσαμηελλειπηςυπερτωνανυμουου
τωνκαιπροσκυνηντωντοντοκοονσ

[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β΄, καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν α΄ στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β΄ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα Συναπτὴ, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.]

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα
Των αγιων ο χορος ευρεπηγη ην της ζω
ης και αιθραν παραδεισ ευρωκαγωτην οδον
δια της μετανοιου ας το απολωλος προβατον

ε γω ει μι ^{u q} α να κα λε σαι με Σωτηρ και σω ω

σο ον με ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Ο ι τον α μνον τθ Θε ο κη ρυ ξαν τες και σφα γι

ασθεντες ωσ περ αρνες ^{u q} και προς ζω ην την α γη ρω α

γι οι και α ι δι ον με τα τε θεντες ^{u q} τθ τον εκ τε

νωσ μαρτυ ρες αι τη σασθε ^{u q} ο φλη μα των λυ σιν η μιν

δω ρη σα α σθε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Ο ι την ο δον την στε νην βα δι σαν τες τεθ λιμ με

νην παν τες οι εν βι ω ^{u q} οι τον Σταυ ρον ως ζυ γον α

ρα με νοι και ε μοι α κο λθθη σαν τες εν πιστει ^{u q} δευ τε

α πο λου ε τε α η τοιμα σα υ μιν βρα βει α ^{u q} και

στε φητα ο ρα α νι ι α ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Ε ι κων ει μι της αρ ρη τσ δο ξης σθ ει καιστιγμα τα
φε ρωπταισματων^{u q} οι κτει ρησον το σον πλασμα Δε σπο τα
και κα θα ρισον ση ευ σπλαγχνι α^{u q} και την πο θει νην
πα τρι ι δα πα ρα σχομοι^{u q} πα ρα δει σθ πα λιν ποι
ων πο λι τη ην με^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Ο πα λαι μεν εκ μη ον των πλα σας με και ει κο νι
σθ θει α τι μη σας^{u q} πα ρα βα σει εν το λης δε πα λιν
με ε πι στρεψασεις γην εξ ης ε ληφθην^{u q} εις το καθ ο
μοι ω σιν ε πα να γα γε^{u q} το αρ χαι ον καλ λος α να
μορ φω ω σα α σθαι^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

A να παυσον ο Θεος τῆς δόξης σου και κα τα

ταξον αυτῆς εν πα ρα δεισω ^u₉ ο πᾶ χο ροι των α γι ων

Κυ ρι ε και οι δι και οι εκ λα αμ ψᾶ σιν ως φω στη

ρες ^u₉ τῆς κε κοι μη με νῆς δόξης σου α να παυσον ^u₉ πα

ρο ρων αυ των παντα τα εγ κλη η μα α τα ^u₉

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα

τι ^u₉

T ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως

υ μνη σω μεν βο ωντες ^u₉ Α γι ος ει ο Πα τηρ ο α ναρ

χος ο συ να ναρχος Υι ος και το θει ον Πνευ μα ^u₉ φω

τι σον η μας πι στει σοι λα τρευ οντας ^u₉ και τῶ αι ω

νι σ πυρος ε ξα αρ πα α σον ^u₉

K αι νυ υν και α ει και εις τῆς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^u₉

X αι αι ρε σε μνη η Θε ον σαρκι τε κᾶ σα εις παν

των σω τη ρια ^u₉ δι ης γε νος των αν θρω πων ευ ρα

τοτηνσωτηριαν^{ν'} διασ ευροιμεν παραδει

σον^υ θεοτοοκεαγνηευλογημενη^υ

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α^{ν'} A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο θεος^υ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α^{ν'} A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο θε^χ ο ο ο ο ο ος^υ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ε̣ Κε ρ

A να παυ σον σω τηρ η μων με τα Δι και αι
ων τς δς λς σς και τς τς κα τα σκη νω σον εν
ταις αυ λαισς κα θως γε γραπται πα ρο ρωνωσ α γα
θος τα πλημμε λη μα τα αυ των τα ε κς σι α
και τα α κς σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α
και γνω ω σιν φι λα αν θρωω πε

Δόξα.

καὶ παντὰ τὰ ἐν ἀγνοιοὶ ἀκαὶ γνώσιν φι
λα ἀνθρώπων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατελλαστωκόσμος
ὁ Θεὸς υἱὸς φωτὸς διὰ τῆς ἀναδείξας
ἐλεησον ἡμᾶς

Ὁ Ν΄ φαλμὸς χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι

ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν καὶ]

ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε' ᾠδῆς
μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς ς' ᾠδῆς μετὰ τῶν τετραωδίων κανόνων τῆς
ἡμέρας (Τριώδιον, Σάββατον β' ἐβδομάδος).

Ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·
Τὸν ἐπτάρριθμον Ποιμένων χορὸν σέβω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. ᾠδὴ δ'.

Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς
πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν
δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις, φωτοχυσίαις Μάρτυρες, περιχεόμενοι, τὴν
φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδρὰν, ἐορτὴν ὑμῶν πάντοτε, τοὺς
εὐσεβῶς γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσασθε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ σαρκούμενος, ὑμᾶς ἀνέδειξε, πανευκλεεῖς
Ποιμένας τὴν αὐτοῦ, καταγγεῖλαι Θεότητα, τοῖς πλανωμένοις
Ὅσοι, καὶ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύουσι.

Δόξα.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ἀποπληρούμενοι, τοὺς ἐκτακέντας καύσωνι δεινῶ, ἀθεΐας ἠρδεύσατε, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἔνδοξοι, τῆς σωτηρίας ὠδηγήσατε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλύθη, τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου Ἀγνή, καὶ τὴν πρώτην ἀπέλαβον, τοῦ Παραδείσου εἴσοδον, μεγαλοφώνως εὐφημοῦντές σε.

Ῥδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεπυρωμένος Βασιλεῦ πάνσοφε, οἶα ποιμὴν ἄριστος, ὕλην ἀθεΐας ἐνέπρησας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος τῷ φωτί, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν ἔνδοξοι, πρὸς φωτισμὸν εἰλκύσατε, τοῦ ἱερωτάτου Βαπτίσματος.

Δόξα.

Αἱ τρίβοι σου πρὸς Θεόν, κατευθυνθεῖσαι Βασιλεῦ ἅπαντας, πλάνης ὁδοῦ χάριτι, πρὸς Θεογνωσίαν ἐπέστρεψαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥυόμενον τοὺς βροτούς, τῆς δυναστείας τοῦ ἐχθροῦ πάναγνε, τὸν δυνατὸν Κύριον, ἄχραντε Παρθένε ἐκύησας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος ς' Βου ζ'

Ευφραίνεται ἐπὶ σοί ἡ Εκκλησία σου Χριστέ
κράζουσα σὺ μου ἰσχύς Κύριε καὶ καταφυγὴ καὶ
στερέωμα αἰαἰα

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Μύρω τῆς χρίσεως, ἱερατεύσαντες, ποιμένες ὦφθητε, λαοῦ θεόφρονος, καὶ ὡς ἀρνία καθάρα, τυθέντες προσηνέχθητε, Λόγω Ἀρχιποίμενι, τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, Μάρτυρες πανεύφημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι· διὸ πανηγυρίζομεν πάντες, πόθῳ τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ὡς ἀγεώργητος, Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον, βότρυον ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριο, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ἦδος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος Γα ϕ

B υ θος μοι των πα θων ε ε πα νε ε ε στη και
ζα λη ε να ντι ω ων α νε ε ε μων αλ λα προ
φθα σας με συ σω σον σω ω τη και ρυ σαι φθο ρας ως ε
σω σας τθ θη ρος το ον Προφη τη η η η η ην

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος νεκρώσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ

πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὥδῃν τό, * Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων ιερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Ἐλπιδίου, Καπίτωνος, καὶ Αἰθερίου. (δ' αἰ.)

Στίχ. Μὴ τὴν κεφαλὴν τοῖς ἀγάμμασι κλίνων,

Ἐφραίμ ἀγάλλη τῇ τομῇ ταύτην κλίνων.

Συρεῖς Βασιλεὺς χερσὶ δεισιδαιμόνων,

Χεῖρας διασπᾶ δεισιδαίμονος πλάνης.

Τριάς σύναθλος τοῦ Προφήτου τὸν λόγον,

«Εἰς μάστιγας δέδωκα τὸν νῶτον» λέγει.

Ἐπῆρε χεῖρας εἰς προσευχὴν Καπίτων,

Καὶ πρὸς Θεὸν μετῆρεν ἐξάρας πόδας.

Ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς Θεὸν χωρεῖς, Πάτερ,

Τὸν ἐν ποταμῷ σαρκικῶς λελουμένον.

Ἐβδομάτη, πατέρας μόρος ἤρπασεν ἑπτὰ ἀριθμῷ.

Τῷ ἐκκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας, Ἑρμωνος, τοῦ Ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐν διαφόροις ἔθνεσιν Ἐπισκόπους ἐξαποστείλαντος, ἀποστολικῶς τὸν λόγον κηρύττειν, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλειν, ἀπεστάλησαν παρ' αὐτοῦ καὶ οἱ θεοφόροι οὗτοι Πατέρες ἡμῶν ἐπὶ τὴν τῶν Ταυροσκυθῶν χώραν. Ἐφραίμ μὲν εἰς Σκυθίαν, Βασιλεὺς δὲ εἰς Χερσῶνα. Καὶ δὴ τὴν πόλιν καταλαβὼν (ὁ Βασιλεὺς), καὶ βίου διόρθωσιν καὶ μεταβολὴν πίστεως κηρύττων, ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων, ὡς καινῆς τινὸς πολιτείας καταγγελεύς, καὶ τῶν πατρῶων ἐθῶν ἅμα καὶ πίστεως διαφθορεὺς νομισθεὶς, τύπτεται, καὶ τῆς πόλεως ἀπελαύνεται. Καὶ ἦν οἰκῶν ἐν τινὶ σπηλαίῳ, Παρθενῶνι λεγομένῳ, χαίρων μὲν καὶ ἠδόμενος, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀτιμασθεὶς, ἀλύων δὲ καὶ δυσφορῶν καὶ ἀχθόμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει καὶ πλάνῃ τῶν ἀπίστων.

Οὕτως οὖν ἔχων, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν εὐχόμενος, πρὸς αὐτῶν ἐκείνων ἐκλήθη. Ἀποθανόντος γὰρ τοῦ παιδὸς τοῦ κατάρχοντος αὐτῶν, καὶ πρώτου τῆς πόλεως, τοῦτον οἱ προσήκοντες, ταφῇ παραδόντες, καὶ ἐπὶ τῷ τάφῳ προσμένοντες, ἔδοξαν ὄναρ ἐπιστάντα τούτοις εἰπεῖν· Εἰ θελητὸν ὑμῖν ἐστὶν ἀναβιῶναί με, τὸν ἀτιμασθέντα καλέσατε ξένον, καὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ πιστεύσαντες, ὑπὲρ ἐμοῦ εὐξασθαι δυσωπήσατε. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ταῖς εὐχαῖς τοῦ Ἁγίου, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος, τῷ τοῦ Βαπτίσματος τύπῳ, τοῦ παιδὸς πρὸς ζωὴν ἐπιστρέψαντος, τὴν εἰς Χριστὸν ἐδέξαντο πίστιν οἱ τούτου γεννήτορες, καὶ μετὰ πάντων τῶν γνωστῶν καὶ οἰκείων τῷ λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος προσέδραμον. Οἱ δὲ ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς ὀργὴν κινήθεντες, κατὰ τῆς πλατείας τὸν Ἅγιον ἔσυρον καὶ ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Ἐφραίμ, κηρύττων τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ εὐρίσκετο τόπῳ, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ μὴ πεισθεὶς τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Εἶτα αὐθις Εὐγενίου, καὶ Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἐλπιδίου, μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου Βασιλέως τελευτήν, ἐν Χερσῶνι περαιωθέντων, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς ὁμοίως ἀπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων ἀποσταλῆναι κήρυκας τῶν ἐθνῶν, καταγγέλοντας τὴν σωτηρίαν, ἐπιστάντες οἱ ἐν ἀσεβείᾳ κατ' αὐτῶν, καὶ συνδήσαντες αὐτούς, ἀνηλεῶς καὶ ὠμοτάτως τύπτοντες, ἀπέκτειναν,

διαγενομένου τοῦ χρόνου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελειώσεως τοῦ μακαρίου Ἐφραίμ, καὶ Βασιλέως, τῆ ἕκτη τοῦ Μαρτίου μηνός.

Χρόνοις δὲ ὕστερον αὐθις, Αἰθέριος ἐξ Ἱεροσολύμων ἀπεστάλη Ἐπίσκοπος ὅς, τὸ ἀγριαῖνον τοῦ λαοῦ καὶ δυσπειθὲς κατιδὼν, ἀπῆρε πρὸς τὸ Βυζάντιον, τῷ Βασιλεῖ κατ' αὐτῶν ἐντευξόμενος. Ἦδη γὰρ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἦν ἰθύνων τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. Τῆς δὲ ἐντευξεως αὐτοῦ κατὰ νοῦν αὐτῷ γενομένης, καὶ διὰ τῆς βασιλικῆς χειρὸς ἀπελαθέντων μὲν τῶν ἀπίστων τῆς πόλεως, ἀντεισαχθέντων δὲ τῶν συνοικισθέντων ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ τοῦ μακαρίου Αἰθερίου μετ' εὐχαριστίας ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἐπανιόντος, καὶ ἐν τῷ ἐπανιέναι εἰς Χερσῶνα ἀπορρίφεντος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀπίστων κατὰ τὸν Δούναβιν ποταμόν, κάκει μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τελέσαντος, τῆ ἕκτη τοῦ Μαρτίου μηνός, πρεσβείαν οἱ τῆς πόλεως Χερσῶνος πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον στελλόμενοι, Καπίτωνα τὸν μακάριον Ἐπίσκοπον ἔλαβον.

Ἐπὶ τούτῳ οὖν τῶν μὲν εὐσεβῶν ἠδομένων, τῶν δὲ ἀπίστων δυσχεραίνοντων, καὶ σημεῖον πίστεως αἰτούντων, ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῖς καιομένων καμίνων εἰσελθεῖν, καὶ ἀπαθῆ ἐξελθεῖν καὶ ἄφλεκτον, τὴν ἱεράν ἐσθῆτα περιβαλόμενος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸ ὠμοφόριον ἐαυτῷ περιθείς, καὶ σφραγισάμενος, καὶ ἐν τῷ πυρὶ εἰσελθὼν, καὶ ἐφ' ὥραν ἱκανὴν διαμείνας, ἐξῆλθεν ἄφλεκτος, μεστὸν ἔχων τὸ φελόνιον ἀνθράκων πυρός· καὶ πάντας σχεδὸν ἐπὶ τῷ θαύματι καταπλήξας καὶ βαπτίσας, ἤδη πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέψαντας, μακαρίως τὸν βίον μετήλλαξε, τῆ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νέστωρ καὶ Ἀρκάδιος, ἐπίσκοποι Τριμυθοῦντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται. (δ' αἰ.)

Στίχ. Τῆς Τριμυθοῦντος Ποιμένες καλοὶ δύο,
Ἐν τῇ καλῇ σκιρτῶσι τῆς Ἐδέμ πόα.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ ἀπλοῦ, ὑποτακτικοῦ γενομένου τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου καὶ ἐπ' ἀρετῇ καὶ σημείοις διακριθέντος. (†339)

Στίχ. Γῆθεν μεταστὰς πρὸς Θεὸν Παῦλος Λόγον,
Τῆς ἀπλότητος πολλαπλᾶ στέφη λάβη.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Παῦλος, ὁ καὶ Ἀπλοῦς προσαγορευθεὶς, γεωργὸς ἦν, καὶ ἄγροικος καθ' ὑπερβολήν, ἄκακος δὲ καὶ ἄπλαστος τὴν γνώμην, ὡς ἄλλος οὐδεὶς. Εἶχε δὲ σύμβιον δύστροπον καὶ μοιχαλίδα, καὶ ἐπὶ πολὺ ἐλάνθανε τὸν δίκαιον. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, ἐλθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐξαίφνης, παρὰ τὸν διατεταγμένον καιρόν, οἷα εἰκὸς συμβαίνειν, εὔρε τὴν ὁμόζυγον μοιχευομένην ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ σεμνὸν γελάσας, λέγει πρὸς αὐτούς· Καλόν, καλόν, οὐ μέλει μοι, μὰ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγὼ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἴδω· ἀλλ' ἔχε αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, κἀγὼ ἀπέρχομαι καὶ γενήσομαι μοναχός.

Καὶ εὐθὺς τὰ πάντα ἐάσας, καὶ καλῶς οἰκονομήσας, ἀπῆλθε πρὸς τὸν μακάριον Ἀντώνιον· καὶ κρούσαντος τὴν θύραν, ἐξῆλθεν ὁ μακάριος Ἀντώνιος, καὶ λέγει αὐτῷ· Τίς εἶ ἀδελφέ; καὶ τί ἐνταῦθα ζητεῖς; Ὁ δὲ· Ἐένος εἰμί, καὶ ἦλθον πρὸς σὲ γενέσθαι μοναχός. Ὁ δὲ Ἅγιος, Ἐξήκοντα, φησὶν, ἐτῶν γέρων ὢν, μοναχός γενέσθαι οὐ δύνασαι, οὐδὲ τὰς θλίψεις ὑπομεῖναι, καὶ τὴν στένωσιν τοῦ ὄρους. Μᾶλλον δὲ ἀπελθε ἐν Κοινοβίῳ, ἵνα τὰ σωματικὰ ἄφθονα εὔρης, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκόπως διατρίψης. Ἀντέχονται γὰρ οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἀδυναμίας σου. Ἐπεὶ ἐγὼ μόνος κάθημαι, καὶ διὰ πέντε

ἡμερῶν ἐσθίω, καὶ τούτου λιμώττων. Ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο ἀκοῦσαι τοῦ γέροντος, ἀλλ' ἔσπευδε σὺν αὐτῷ εἶναι. Μὴ δυνηθεὶς δὲ ὁ Ἅγιος ἀπώσασθαι αὐτόν, κλείσας τὴν θύραν τοῦ κελλίου, εἶασεν αὐτὸν ἔξω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μὴ ἐξελθῶν δι' αὐτόν. Ὁ δὲ Παῦλος ἔμεινε νῆστις, καὶ οὐκ ἀνεχώρησε. Τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ, χρείας κατεπειγούσης, ἀνοίξας ὁ Ἅγιος τὸ κελλίον, καὶ εὐρῶν τὸν Παῦλον, λέγει πρὸς αὐτόν. Ἄπελθε, γέρων, τῶν ὧδε, μὴ ἀναγκάζης, οὐ δύνασαι εἶναι σὺν ἐμοί. Ὁ δὲ Παῦλος, Ἀμήχανόν ἐστι, φησὶν, ἀλλαχοῦ με ἀπελθεῖν.

Τότε κατανοήσας αὐτὸν ὁ Ἅγιος μήτε πῆραν ἔχοντα, μήτε ἄρτον, οὐχ ὕδωρ, μήτε ἄλλο τι, λέγει πρὸς αὐτόν. Ἐὰν ἔχῃς ὑπακοήν, καὶ ὅπερ ἀκούσεις παρ' ἐμοῦ, ἀόκνως καὶ ἀγογγύστως ποιῆς, δύνασαι καὶ ὧδε σωθῆναι· εἰ δὲ ταῦτα οὐ ποιεῖς, τί μάτην κοπιᾷς, καὶ οὐχ ὑποστρέφεις ὅθεν ἐλήλυθας; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Παῦλος λέγει· Ὅσα ἂν εἴπῃς μοι, πάντα προθύμως ποιήσω. Καὶ ὁ Ἅγιος· Στήθι λοιπὸν καὶ πρόσευξαι, ἕως οὗ εἰσέλθω καὶ κομίσω σοι ἔργον. Εἰσελθὼν οὖν εἰς τὸ σπήλαιον ὁ μακάριος, προσεῖχεν αὐτῷ διὰ μικρᾶς θυρίδος, καὶ ἴστατο ἀκίνητος εἰς τὴν προσευχὴν μίαν ἑβδομάδα, φρυγανωθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελθὼν ὁ Ἅγιος, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν φοινίκων, λέγει αὐτῷ· Δέξαι, καὶ πλέξον σειράν, ὡς ἐμὲ βλέπεις πλέκοντα. Ἐπλεξεν ὁ γέρων, ἕως ὥρας ἐνάτης, ὀργυιᾶς δεκαπέντε, μόχθῳ πολλῷ. Καὶ λέγει ὁ Ἅγιος· Κακῶς ἔπλεξας· ἀνάλυσον αὐτήν, καὶ ἄνωθεν πλέξον. Ἦν δὲ νῆστις ἡμέρας ἑπτὰ. Ταῦτα δὲ ἐποίει ὁ Ἅγιος, ἵνα δυσφορήσας ὁ Παῦλος ἀναχωρήσῃ ἐξ αὐτοῦ. Ὁ δὲ Παῦλος μετὰ μακροθυμίας καὶ σπουδῆς ἀποπλέξας τὴν σειράν, καὶ πάλιν ἀγογγύστως καὶ ἀνερυθριάστως μετὰ πολλῆς τάξεως πλέξας, ἐξέπληξε τὸν Ἅγιον· διὸ καταλυγίς, ἡλίου δύνατος, λέγει πρὸς αὐτόν· Παππία, θέλεις φάγωμεν ἄρτον κλάσματος; Ὁ δὲ Παῦλος· Ὡς δοκεῖ σοι Πάτερ. Τοῦτο δὲ πάλιν ἔκαμψε τὸν γέροντα, καὶ θεῖς τράπεζαν, τέθεικεν ἄρτου κλάσματα τέσσαρα, ἀνὰ οὐγγίας ἕξ, ἑαυτῷ βρέξας ἓν, τῷ δὲ γέροντι τρεῖς. Καὶ ἀρξάμενος ὁ Ἀντώνιος ψαλμοῦ, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοκιμάσῃ τὸν Παῦλον, ἔψαλλε, δις τὸν αὐτὸν ἐπεξιῶν ψαλμόν. Ὁ δὲ Παῦλος προθυμότερον σὺν τῷ Ἁγίῳ προσηύχετο· καὶ λέγει ὁ γέρων τῷ Παύλῳ· Καθίσας ἐν τῇ τραπέζῃ, πρόσεχε, καὶ μὴ ἄψη τῶν παρακειμένων. Τούτου δὲ τὸ προσταχθὲν ποιήσαντος, λέγει ὁ Ἅγιος· Ἀναστὰς πρόσευξαι καὶ ὑπνωσον. Ὁ δέ, μὴδ' ὅπως οὐκ ἀψάμενος τροφῆς, ἐποίησεν οὕτω. Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀναστὰς ὁ Ἀντώνιος εἰς προσευχὴν, ἤγειρε καὶ τὸν Παῦλον, καὶ μέχρις ὥρας ἐνάτης ἡμερινῆς παρέτεινε τὰς εὐχάς.

Ἐσπέρας δὲ βαθείας, παραθεὶς ὁ Ἀντώνιος τὸν ἓνα ἄρτον, ἐτέρου οὐκ ἤφατο. Ὁ δὲ Παῦλος σχολαιότερον ἐσθίων, εἶχεν ἔτι ἕξ οὗ ἤσθιεν ἄρτου· καὶ τέως πληρώσαντος τὸν ὅλον ἄρτον, λέγει ὁ Ἀντώνιος· Παππία, φάγε καὶ ἕτερον ἄρτον· καὶ λέγει ὁ Παῦλος· Ἐὰν φάγῃς καὶ αὐτός, ἐσθίω κάγῳ. Καὶ ὁ Ἀντώνιος· Ἐμοὶ ἀρκετόν ἐστιν, ὅτι μοναχὸς εἰμι· καὶ ὁ Παῦλος· Οὐκοῦν, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς μοναχὸς μέλλω γενέσθαι, ἀρκεῖ κάμοι. Καὶ ἀναστάντες ἔφαλλον· καὶ μικρὸν ὑπνώσαντες, πάλιν ἀναστάντες, ψάλλειν ἤρξαντο. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον περιάγειν, καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν ὑποστρέψαι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀδελφῶν ἐληλυθότων πρὸς τὸν γέροντα, προσεῖχεν ὁ Παῦλος, τί ὀφείλει ποιῆσαι. Καὶ ὁ Ἅγιος φησὶ πρὸς αὐτόν· Διακόνει τοῖς ἀδελφοῖς σιωπηρῶς, μὴ τινος γευσάμενος, ἕως ἂν ἀποχωρήσωσι· καὶ τρίτῃ ἡμέρᾳ λοιπὸν ἐπληρώθη, μὴ γευσάμενος ὁ Παῦλος. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἠρώτων αὐτόν. Τίνος ἕνεκεν σιωπᾶς; αὐτοῦ δὲ μὴ

ἀποκρινομένου, φησὶν ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ὁμίλησον τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἤρξατο ὁμιλεῖν.

Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν, ἐνεγκῶν τις τῷ μακαρίῳ στάμνον μέλιτος, ἐν τῇ γῆ ἐξέχεε· τούτου δὲ γενομένου, λέγει ὁ γέρων τῷ Παύλῳ· Σύναξον μειράκιον τὸ μέλι, καὶ ὄρα ἵνα μήτι ἐξ αὐτοῦ γένηται ἄχρηστον· καὶ τούτου γενομένου, οὐδόλως ἐταράχθη ἢ ἠλλοιώθη. Ἐν ἐτέρῳ δὲ πάλιν καιρῷ, ἀντλεῖν ὕδωρ προσετάγη, καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἀνωφελῶς αὐτὸ ἐκχέειν. Καὶ ἄλλοτε πάλιν, τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παραλύσας, προσέταξεν αὐτῷ ἐπιμελῶς ράπτειν.

Ὡς δὲ εἶδεν αὐτόν ὁ Ἅγιος ἀδιστακτῶς, ἀγογγύστως, καὶ ἀνεμποδίστως πᾶν τὸ διατεταγμένον ποιοῦντα, φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἴδε, Ἀδελφέ· ἐὰν δύνασαι καθ' ἡμέραν οὕτω ποιεῖν, μένε σὺν ἐμοί· εἰ δὲ μήγε, πορεύου ὅθεν ἤλθες. Ὁ δὲ Παῦλος φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐάν τι ποτὲ πλεῖον ἔχης δεῖξαί μοι, οὐκ οἶδα· ἐπεὶ ἂ εἶδον ἕως ἄρτι, εὐχερῶς πάντα ποιῶ.

Τοιαύτην δὲ καὶ τοσαύτην ὑπακοὴν καὶ ταπεινώσιν ἐκτήσατο ὁ μακάριος, ὥστε κατὰ τῶν δαιμόνων χάριν λαβεῖν, ἀπελαύνειν αὐτούς· καὶ πληροφορηθεὶς ὁ μέγας Ἀντώνιος, εἶχεν αὐτόν μεθ' ἑαυτοῦ μέχρι τινός. Εἶτα, κέλλαν κατασκευάσας, ἐκάθισεν αὐτόν ἐκεῖ, ἵνα καὶ τὰς ἐκείνων πανουργίας μάθῃ, καὶ αὐτοῖς ἀντιπολεμῇ. Ἐνα δὲ χρόνον γεγονῶς καθ' ἑαυτόν, καὶ θαυματουργὸς ἀποφανεῖς, καὶ τὸν Θεὸν ἀξίως θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς οὐρανίους Μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ἐφραίμ, ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†546)

Στίχ. Ἐφραίμ ὁ ποιμὴν νῦν σύνεστι Ποιμένι

Μικρὸς μεγάλῳ· ὦ μεγάλῃς ἀξίαις!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Παύλου, ἐπισκόπου Πλουσιάδος τῆς Βιθυνίας. (~†840)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Γαυδιόσου (Gaudiosus), ἐπισκόπου Βρεσκίας (Brescia) ἐν Ἰταλίᾳ. (†445)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐνοδόχου (Enodoch), τοῦ ἐν Οὐαλίᾳ. (~†520)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δραουσίνου (Drausinus), ἐπισκόπου Νοβιοδούνου (Noviodunum, Soissons) ἐν Γαλλίᾳ. (~†576)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Δεϊφέρου (Deifer) τοῦ ἐγκλειστοῦ, κτίτορος τῆς μονῆς Βοδφαρίου (Bodfari) εἰς Κλούυδ (Clwyd) ἐν Οὐαλίᾳ. (5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Αἰμιλιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου. (5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐοστερβίνου (Eosterwine), β' ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Βαίρμουθ (Wearmouth) ἐν Νορθουμβρίᾳ. (†688)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἄρδωνος-Σμαράγδου (Ardo Smaragdus), βιογράφου ἁγίων καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἀνιανῆς (Aniane) ἐν τῇ νοτιῷ Γαλλίᾳ. (†843)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λαυρεντίου, κτήτορος τῆς ἐν Σαλαμίनि μονῆς Παναγίας Φανερωμένης. (†1707)

Στίχ. Μονὴν τῇ Ἄγνῃ ἰδρύσας Θεοτόκῳ
Λαυρέντιε, χαίρεις μοναῖς ἐν ταῖς ἄνω.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι δὲν φάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς ἡΰδῆς τοῦ β' τετραωδίου.

Ῥοδὴ ἡ Ὁ Εἰρμός.

Ῥχος Γα ϕ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τον ἐξ ἀναρχοῦ Πατροῦ γεννηθεὶς προαι
ωτων Θεὸν καὶ ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτο
κῆσας ἐνδυσαμένον ὡς τέλειον ἀνθρώ
πον καὶ Θεὸν ἐκ τῆς Θεοῦ ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε
καὶ ὑπερψάτε εἰ πάντας ἄσασα
α α α ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος Γα ϕ

1

Με γα λυ νει η ψυ χη μῶ τον Κυ ρι ον και
η γα λι α σε το πνευ μα μῶ ε πι τω Θε ω ω

τω σω ω τη ρι ι μῶ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρῶ βι μῶ και εν δο

ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φει μῶ την α δι α

φθο ο ο ρω σ Θε ον Λο γον τε κῶ σαν την ον

τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

της δῶ λη σαυ τῶ ι δου γα ρ α πο τῶ νυν μα κα

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρῶ βι μῶ και εν δο

ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φει μῶ την α δι α

φθο ο ο ρω σ Θε ον Λο γον τε κῶ σαν την ον

τως Θεοτοκόν σε μεγαλυνοομέν

3

Ότι εποίησέ μοι μεγαλεία οδύνατος και αγιοντονομα αυτε και τοελεος αυτε εις γενεαν και γενεαν τοις φοβουσιν αυτον

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορο ορωσ Θεον Λογον τεκυσαν την οτως Θεοτοκόν σε μεγαλυνοομέν

4

Εποίησε κρατος εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανους διανοιαια καρδιας αυτων

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδια

φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς σαν ^{Γα} την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

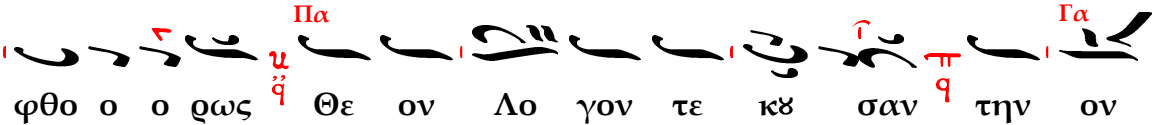
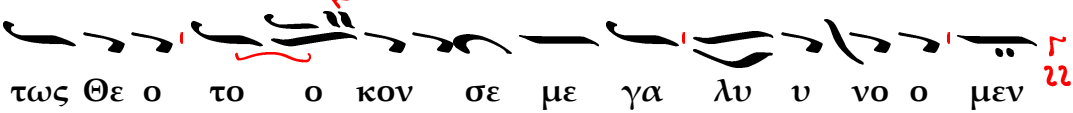
^χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε
τα πει νς ^υ πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων ^υ
και πλς ^χ τς τας ε ξα πε στειλε κε νς ^π

^M ^{Γα} ^υ [♀]
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^υ την α δι α
φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς σαν ^{Γα} την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π

6

^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς μνη
σθη ναι ε λε ς ^υ κα θως ε λα λη σε προς τς πα
τε ρας η μων ^υ τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τς
ε ως αι ω ω νος ^π

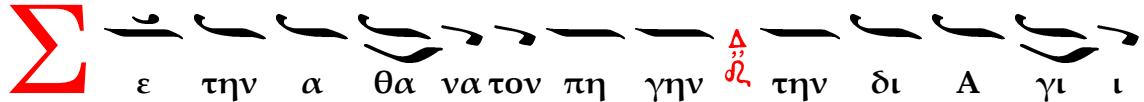

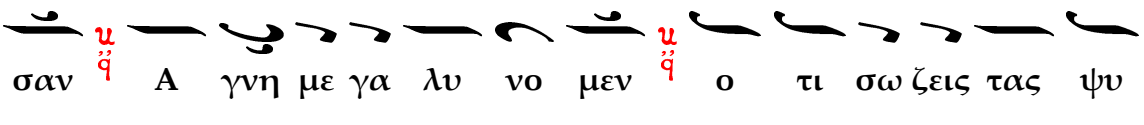

^M ^{Γα} ^υ [♀]
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

 φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον

 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

εἶτα ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου

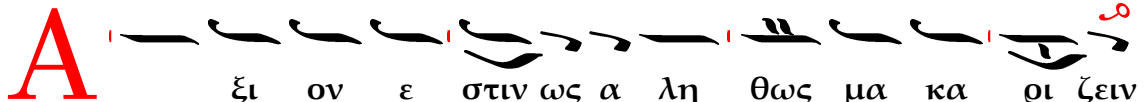
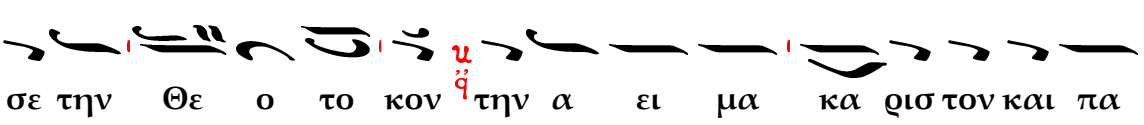
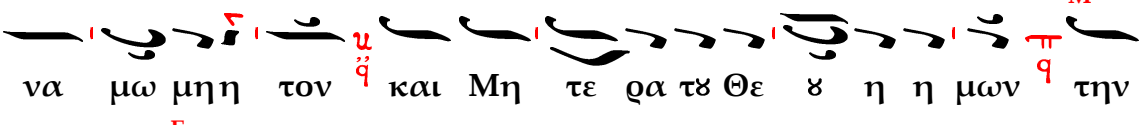
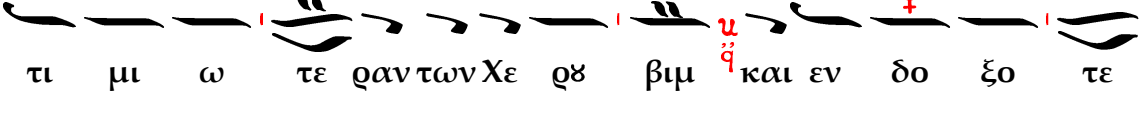

ᾠδὴ θ' Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος Γα ϕ

Σ ε την α θα να τον πη γην την δι Α γι ι

 ων ι α μα α τα τω γε νει των αν θρω πων πα ρε χσ

 σαν Α γνη με γα λυ νο μεν ο τι σω ζεις τας ψυ

 χα ας η η μων

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν

Ἦχος Γα ϕ

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν

 σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρισ τον και πα

 να μω μη η τον και Μη τε ρα τσ Θε σ η η μων την

 τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ο ο

ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς ^{Γα} σαν ^π την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

Εἶτα τὸ Φωταγωγικόν, τὸ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, δίς.

Ἦχος Κε ρ

(μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου)

ω το δο τα Κυ ρι ε Ε ξα πο στει λον το

φω ως σς ^ν και φω ω τισον την καρ ^υ δι αν μς ^ρ πρε σβειαις

των Α γι ων σς και σω σον με ^υ

ω το δο τα Κυ ρι ε Ε ξα πο στει λον το

φω ως σς ^ν και φω ω τισον την καρ ^υ δι αν μς ^ρ πρε σβειαις

της Θε ο το ο κς και σω σον με ^υ

Καὶ τὸ Νεκρώσιμον Ἐξαποστειλᾶριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

και νε κρων και ζω ων των ε ξου σι α

ζων ως Θε ος και δι α των σων α γι ων πα

σαν την γην φω τα γω γων δη μι κρ γε των α

παν των τας α νυ μιν ντα ασ σε σω ζε

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο γλυ κα σμος των Α γγε λων των θλι βο με
ων η χα ρα Χρι στι α νων η προ στα τις Παρ
θε νε Μη τηρ Κυ ρι ο αν τι λα βη μη και
ρυ υ σαι των αι ω νι ων βα σα νων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε
σα α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον
αι νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων
ου ου ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον
εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι προ πει υ υ μνος
τω ω Θε ε ω
Α ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες
οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει
ει ει ει τε ε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α

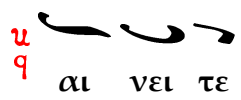

 μει εις α α αυ του ^{Πα} σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

 Θε ε ω

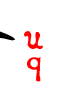
τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 4 ἰδιόμελα τοῦ ἤχου

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

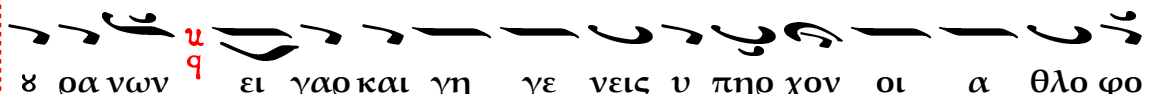
Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ·

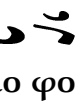
 αι νει τε

 αυ τον ^{ν'} ₂₂ κα τα το πληθος της με γαλω συ νησαυ τ̣

Eυ λο γη με νος ο στρα τος τ̣ βα σι λε ως των

 ο ρα νων

 ει γαρ και γη γε νεις υ πη ρ χον οι α θλο φο

 ροι

 αλ λα α γγε λι κην α ξι αν ε ε σπεν δον

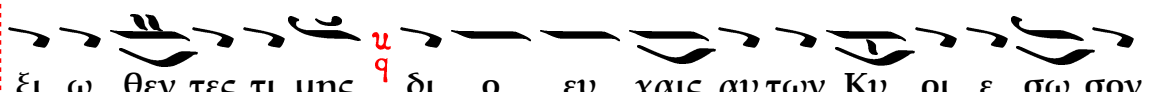

 φθα α σαι ^{ν'} ₂₂ των σω μα α των κα τα φρο νη σαντες

 και

 δι α των πα θη μα α των ^{ν'} ₂₂ της των α σω μα των α

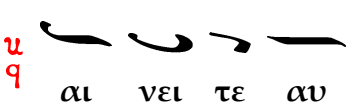

 ξι ω θεν τες τι μης

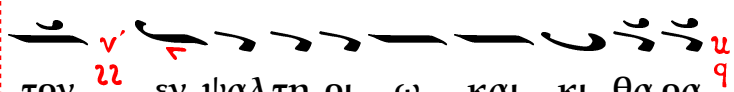
 δι ο ευ χαις αυ των Κυ ρι ε σω σον

 τας ψυ χας η μων

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος·

 αι νει τε αυ

 τον ^{ν'} ₂₂ εν ψαλτη ρι ω και κι θα ρα

Oι Α θλο φο ροι ος Κυ ρι ε τας τα ξεις των Α γγε

λων μη σα με νοι^{ν'}₂₂ ως α σω ματοιταις βα σα νοις ε

νε καρ τε ρησαν^u_q μο νο λο γιστον ελ πι δα ε χο

ντες^{ν'}₂₂ των ε πη γγελ με νων α γα θων την α πο λουσιν^u_q

ταις προ σβει αις αυ των Χρι στε ο Θε ος η μων^{ν'}₂₂ την

ει ρη νην δω ρησαι τω Κο σμω σ^u_q και ταις ψυ χαις ημων

το με γα ε λε ε ος^u_q

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·^u_q αι νει τε αυ

τον^{ν'}₂₂ εν χορ δαι αις και ορ γανω^u_q

Ο ι α α γι οι Μαρ τυ ρες ε πι της γη ης

η γω νι σα ντο^u_q τω α ε ρι Ε νε καρ τε ρη σαν

τω πυ ρι ι πα ρε δο θησαν^u_q το υ δω ραυ τ^ς υ

πε δε ξα το ε κει νων ε στιν η φω νη^u_q δι ηλ θο

μεν δι α πυ ρος και υ δα τος και ε ξη γα γες η

μας εις α να ψυ χην^u_q ταις προ σβει αις αυ των ο Θε ος ε

λε η σον η μας^u_q

Σ υ ε πλα σας με Κυ ρι ε και ε ε θη κας επ
 ε με την χει ρα σα και ε νε τειλω μοι και ει ει
 πας εις γην πα α λιν πο ρευ ση ο δη γη σον με εις
 ευ θει ει αν ο δο ον σα συγ χω ρη σον μοι τα πλη μμε
 λη μα τα μη και σω σον με δε ο μαι φι λα αν θρω
 πε

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Μ α κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε
 νε ο τι εκ σα α νε τει λεν ο η η λι ος της δι
 και ο συ νης Χρι στος ο ε ε χων το με γα ε λε
 ο ο ο ο ος

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμουμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ

τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἶνων.

Στιχηρὰ Νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους,

ῶν, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις ἤχοις τοιούτων προσομοίων, ἡ ἀκροστοιχίς ἐστι :

Σούς, Χριστέ, δούλους γράφον ἐν ζώντων βίβλω.

Χαίροις ἀσκητικῶν. Ἦχος Πά Πα ρ

Α ι αι γλη τῶ σθ προ σω πῶ Χρι στε τῶς με
τα στα ντας ὡς οἱ κτιῶ μων κα τα τα ξον σκη νω σας
εις το πον χλο ο ης ε πι υ दा των της σης
α κραι φνης και θει ει ας α πο λου σε ὡς εν κο ολ
ποις α νε σε ὡς Α βρα ααμ τῶ προ πα το ρος
εν θα το φως σθ καθα ρως α να φαι νε ται και προ
χε ο νται αι πη γαι της χρη στο τη τος ε ε
εν θα πε ρι χο ρευ ῖ σι τρα νως α γαλλο με ναι
αι των Δι και ὦν χο ρει ει αι πε ρι την σην α γα
θο τη τα μεθ ὦν κα τα τα α ξαι τῶς οἱ κε τας
σθ πα ρα α σχῶ το με γα ε λε ος

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω και προ σε λα βῶ Κυ ρι ε

Ψ α αλ λειν πα ναρ μο νι ὦ φω νη δο ξο
λο γειν τε το σον κρα τος ευ δο κη σον Οἱ κτιῶ μον

τῆς μετὰ σταάνας ἐκ τῶν προσκαιρῶν πρὸς σε
τον Δεσπότην Παάτων καὶ Φιλάνθρωπον διδύκον
ὠραϊότητῶν καλλῶν ἐκλαμπέσθαι
καίτης γλυκείας καὶ τερπνῆς μετῶσι ασῶν ἀπο
λαβεῖν τε καὶ τρυφάνκαθαρωτέρον ἐε
ἐνθάπερὶ τὸν θρόνον σου χορευέσιν Ἄγγελοι
καὶ τῶν Ἁγίων χοροὶ εἰσὶ χαρμονικῶς περὶ
ἐπῶσι μεθῶν τοῖς σοῖς δούλοις τὴν ἀναπαυ
σιν παρὰ ἀσχῶν καὶ μεγαλεῶν

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εἰς γενεάν καὶ

γενεάν

Οπῶ των Προφητῶν ὁ χορὸς τῶν Ἀ
ποστόλων καὶ Μαρτυρῶν ταγματῶν καὶ πάντες
οἱ ἀπειωῶνος δίκαιοι θέντες τῶ σω
σῶτηρι ὡπαάθει καὶ τῶ αἰματι διδύκον
ἐξηγοράσας τὸν ἀχμαλῶν τὸν ἀνθρώπον

ε κει τῶς πι στεικοιμη θε ντας α να παυ σον ὡς φι
λανθρω πος συγ χω ρων ο σα η μαρ τον μο ο
ο νος γαρ α να μαρ τητος εν γη πε πο λι τευσαι
α γι ος ον τος και μο ο νος εν τε θνε ω σιν ε
λευ θε ρος δι ο τοις σοις δε ἄ λοις την α να παυ
σιν πα ρα α σχῶ και με γα ε λε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Ν ο ο μω της α μαρ τι ας η μας δε δε
λω με νῶς η λευ θε ρω σας Δε σποι να εν μη τρα
τον νο μο δο ο την και Βα σι λε α Χρι στον
συλ λα βῶ σα μο ο νη Μη τρο παρ θε νε δι ἄ ἄ
δι και ἄ με θα δω ρε α α τε και χα ρι τι

ον νυν δυ σω πει τας ψυ χας των υ μνη ντων σε Θε
 ο μη το ρα βι βλω ζω ντων εγ γρα ψα σθαι
 ο ο ο πως τη με σι τει α σθ σω θε ντες Πανα
 μω με της τς Υι ο σθ ευ κται αι ας α πο λυ τρω
 σε ως τυ χω μεν αυ τον προ σκυ νθ εν τες τον πα ρε
 χο ντα τω Κο ο σμω το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο
 ος

* * *

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 138' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια. Τὰ τοῦ Σαββάτου.

Ἦχος Δι-θ

Αποστολοι Μαρτυρες και Προφηηται
εραρχαι Οσι οι και Δικαιοι
αγωνα τελεεσαντες και την πιστιν τηρηη
σαντες παρησιαν εχοντες προς τον Σωτηηηη
ρα υπερημων αυτον ως αγαθον ικε
τευσαα τε σωθη ναι δε ο μεθασψυχααας
ημων

Δόξα. Νεκρώσιμον

Μνησθητι Κυριε ως αγαθος των δευλων
σθ και οσα εν βιωη μαρτον συγχωρησον
δεις γαρ αναμαρτητος ειμη σου οδυ
νααμενος και τοις μεταστασι δε ναι την ανα
παυσιν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Μη τηρ α γι ι α η τ ε α φ ρ α σ τ ε φ ω
τ ο ς α γ γ ε λ ι κ ο ι ς σ ε υ μ ν ο ι ς τ ι μ ω ω ω ν τ ε ς ε υ
σ ε β ω ς μ ε γ α λ υ υ ν ο ο μ ε ε ε ν

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρ ι ε Ε λε ε η σ ο ν
Κυ ρ ι ε Ε λε ε ε η σ ο ν
Κυ ρ ι ε Ε λε ε ε η σ ο ν
Κυ ρ ι ε Ε λε ε ε η σ ο ν
Κυ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σ ο ν
Κυ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σ ο ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρ ι ε Ε λε ε ε η σ ο ν
Κυ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η η η σ ο ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι

ε

Δ

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

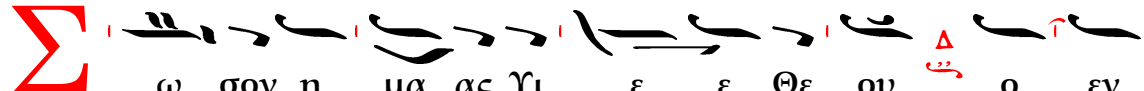
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νος Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

 σας ⁶ σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος ^Δ θανατω
 θανατον πατηησας ⁶ εις ων ^Ζ της αγιας Τρι
 αααδος ^Δ συνδοξαζοομενος τω Πατρι ^Δ
 και τω Αγιω Πνευματι ⁶ σωσον ημα ^χ α
 ας ^Δ

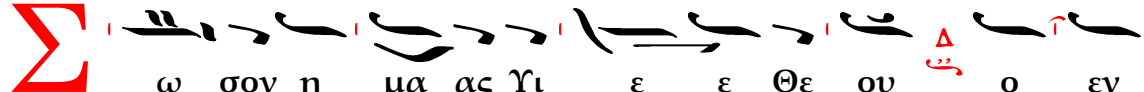
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
 τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148'1)

 Σ ωσον ημα ας Υι ε ε Θε ου ^Δ ο εν
 Α γι ι οι οις θαν μα στος ^Δ ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
 ς ι α ^Δ

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
 ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

 Σ ωσον ημα ας Υι ε ε Θε ου ^Δ ο εν
 Α γι ι οι οις θαν μα στος ^Δ ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
 ς ι α ^Δ

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
 τὴν γῆν. (148'3)

 Σ ωσον ημα ας Υι ε ε Θε ου ^Δ ο εν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψα λλον τας σοι αλ λη

 λϑ ι α α α

Ψάλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο

 ος

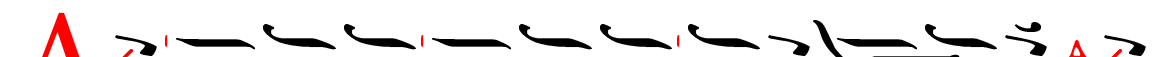
ὁ β' χορός:

 ψα λλον τας σοι αλ λη λϑ ϑ ι α

Ἀπολυτίκια.

ᾠχος Δι-θ

 Α πο στο λοι Μα ρ τυ ρες και Προ φη η ται Ι

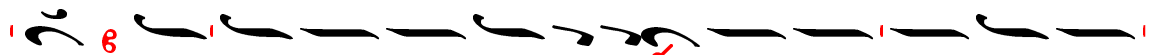
 ε ρα ρχαι Ο σι οι και Δι και οι οι κα λως τον

 α γω να τε λε ε σαν τες και την πι στιν τη ρη η

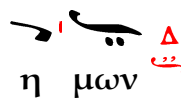
 σαν τες πα ρ ρη σι αν ε χοντες προς τον Σω τη η η η

 ρα υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε

 τευ σα α τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας

 η μων

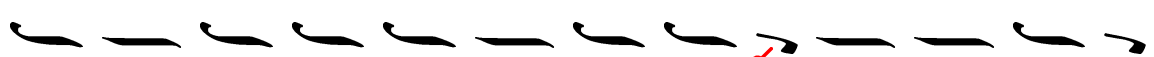
Νεκρώσιμον

Mνη σθη τι Κυ ρι ε ως α γα θος των δε δλων

 σε και ο σα εν βι ω η μαρ τον συ γω ρη σον

 δε δεις γαρ α να μαρ τη τος ει μη συ ο δυ

 να α μενος και τοις με τα στα σι δε ναι την α να

 παυσιν

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκια.

Δόξα. Νεκρώσιμον

Ἦχος πλ. Γα ρ

Mε τα των Α γι ων α να παυ σον Χρι στε ο

 Θε ος τας ψυ χας των δε δλων σε εν θα δε κ ε

 στι πο νος δε λυ πη δε στε νε γ μοσ αλ λα ζω η η α

 τε λε ευ τη τος

Καὶ νῦν. **Μαρτυρικόν.**

Ἦχος **Πλὴ Γα ε**

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως τῶ φύτρω γωτῆης
κτισεῖς ἕως ἡοικέμενη προσφερεῖς σοι
Κυριε τῆς Θεοφορέδης Μαρτυράς ταις ἀν-
των ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκ-
κλησίαν σῶ διὰ τῆς Θεοτοκῆς συντη-
ρησον πολυελεεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ὝΜΝΟΣ

Ἦχος **Δι-θ**

Ααγιόοος οοο Θεοοοος
ααγιόοος ἰἰἰσχυροοοος α
αγιός ἀθαάνατος ελεεεησοο
ονημάς

Τό τρίτον.

Αγιός οοο Θεοοοοοοοο
οοοοος ἀγιός ἰσχυροοοοος
ααγιός ἀθαάνατος ελεεεη

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις του βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. β΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς λα΄).

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Μέλος Σίμωνος Καρᾶ

Ἦχος Πα

Ε^{Πα} ευ φρα α αν θη η τε ε πι Κυ ρι ι ι
ον ^{Δι} και α γαλ λι α α σθε δι ι ι και αι αι
αι οι ^{Πα} και καυ χα α α σθε ε πα α αν τες οι ε
ευ θει ει εις τη η καρ δι ι ι ι α

Στίχ. α΄ ^Χ Μα κα ρι οι ων α φε θη σαν αι α νο
μι αι ^Δ και ων α πε κα λυ φθη σαν αι α α
μαρ τι ι ι ι αι

Ε^{Πα} ευ φρα α αν θη η τε ε πι Κυ ρι ι ι
ον ^{Δι} και α γαλ λι α α σθε δι ι ι και αι αι
αι οι ^{Πα} και καυ χα α α σθε ε πα α αν τες οι ε

ευ θει ει εις τη η καρ δι ι ι ι α

Στίχ. β' Μα κα ρι ος α νηρ ω ς μη λο γι

ση ται Κυ ρι ος α μαρ τι ι αν ς δε Ε στιν εν

τω στο μα τι αυ τς ς ς δο ο ο ο λος

Ε ευ φρα α αν θη η τε ε πι Κυ ρι ι ι

ον και α γαλ λι α α σθε δι ι ι και αι

αι οι και καν χα α α σθε ε πα α αν τες οι ε

ευ θει ει εις τη η καρ δι ι ι ι α α α α α

α

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, βλέπετε, μήποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος· ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὔ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας. Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐάν περ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν ἐν τῷ λέγεσθαι· Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως.

[Καὶ Νεκρώσιμος.]

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρα').

Ἦχος Πα. ς

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ α α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
κα τα

σκη νω σϑσιν εν ται αις αυ λαι αι αις σϑ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ α α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εις γε νε α αν και γε

ε νε ε ε α α α α αν

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α α α α A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α
 λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇
 α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

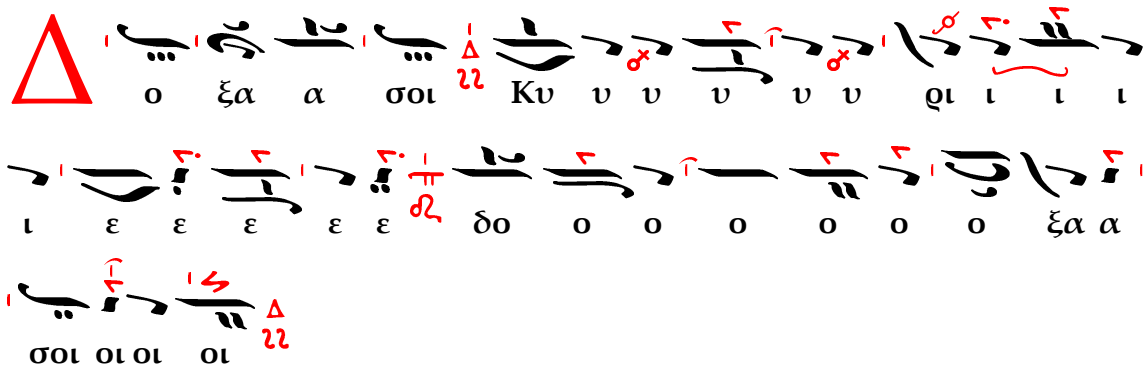
Τῆς ἡμέρας (Σαββάτου Β' Νηστειῶν).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (α' 35-44).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον, κακεῖ προσήχετο. Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ εὐρόντες αὐτὸν λέγουσιν αὐτῷ ὅτι πάντες σε ζητοῦσι. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελέλυθα. Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι Ἐάν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη. Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς, ἀλλ' ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξε Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

[καὶ Νεκρώσιμον.]

Ἦχος ἰὲ Δι. ς

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι. θ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρϑ ϑ ϑ ϑ Χε ρϑ ϑ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ ^{Νη}

υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ^{Δι} ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω ^{Δι} Τρι ι α α α α τια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι ^{Δι} το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον ^{Ζ'} ^{Ζ'}

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α ^Μ ^{Βϑ}

δο ο ον τε ες ^{Δι} πα α α α α α σα α α

αν την βι ^{Ζ'} ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν ^{Δι}

Ω ς τον βασιιλεεεεεεε
 εεεεεεε βαασιιλεεε
 εεεεεα
 Τ ωων οοοοο ολωωωωνυ
 ποοδεξοοομενοιοι Ταιαιςααγγε
 λιικαιαιςαορααατωωςδοορυφο
 οοοοομενοοντααξεσιιιιι
 ιιιιιιν Αλληλωωωωω
 ααααα

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ Δι

Πά τε ρα γι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὕἱον τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονειρηνησθυσιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προσ τον Κυ ρι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Αγι ος Αγι ος Αγι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

λιλι στοις

Α μη η ην

Α μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τω των

Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α
 α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἐὰν ὑπάρχουν κόλλυβα ὑπὲρ κεκοιμημένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἱερέως τὰ ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα:

ΕΥΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΛΛΥΒΩΝ

Ἦχος **λτζο** Βου **ς**

Μ ε τα πνευ μα α των δι και αι ων τε τε λει
ω με ε νων την ψυ χην τσ δσ λσ σσ Σω ω τε ρ α να
παυ σον φυ λατ των αυ την εις την μα κα ρι αν ζω
ην την πα ρα σοι φι λαν θρω πε
Ε ις την κα τα παυ σιν σσ Κυ ρι ε ο που
πα αν τε ς οι α γι οι σσ α να παυ ο νται α να πα
αυ σον και την ψυ χην τσ δσ λσ σσ ο τι μο νο ς υ
πα ρχει ς α θα να το ς
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Σ υ ει ο Θε ο ς η μων ο κα τα βα ς ει ς α
α δη ν και τας ο δυ νας λυ υ σας των πε πε δη
με ε νων αυ το ς και την ψυ χην τσ δσ λσ σσ Σω ω
τε ρ α να παυ σον

και νυν και αι ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην

μο νη α γνη και α χραντος Παρ θε ε νος

Θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα πρε σβευ ε τσ σω

θη ναι τη ν ψυ χην τσ δσ λσ σσ σσ σσ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ [.....] καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτοῦ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζῶν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου [.....], ἐν τόπῳ χλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς

ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου [...], Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφέ ἡμῶν. (γ)

Ὁ χορός·

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Αἰωνία ἡ μνήμη ἡ ἡ μνη αἰωνία αὐτῆ μνη
α ἡ μνη ἡ ἡ μνη αἰωνία αὐτῆ μνη
μη
τρὶς με τέλος: αἰωνία αὐτῆ μνη μνη ἡ ἡ
η

Εἶτα·

Ἦχος Δι' θ

Εἰη το ὄνομα Κυριου εὐλογημε
νον ἀπο τῶν νυν καὶ εὐς τῶν αἰώνων (δὲς)
Το ὄνομα Κυριου εὐλογη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τσ νυν και ε ως
τσ αι ω ω νο ο ος

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...
Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *